

EEN KONINKRIJK 5

In het vorige hoofdstuk hebben we gezien, hoe de Heere na lange tijd van afwezigheid weer bij Zijn volk Israël kwam in de persoon Jezus Christus, die bij de geboorte ook de Immanuël werd genoemd, wat 'God met ons' betekent. Een groep van de bevolking, die een nieuwe Koning verwachtte, die hen zou verlossen van de overheerser, was er eerst blij mee. De profeten hadden er over gesproken.

Voor hen liep het op een teleurstelling uit. Bij grondig Schriftonderzoek hadden zij kunnen weten, dat Hij gekomen was om de zonde van de hele wereld weg te nemen. Iets dat eerst moest gebeuren. Jezus Christus, Die tevens God Zelf is, kan onmogelijk als God en als Koning leven in een schepping, die in zonden ronddoelt. Dat was en is uitgesloten. Hij sprak en spreekt wel, maar Hij kan er onmogelijk in wonen. Daarom wordt het steeds weer genoemd 'Koninkrijk van de hemelen'. Daarin is Hij wel, maar is Hij niet de alleenheerser.

Nu is men echter door de tijd heen anders gaan denken over het geloof in Christus. Wij gaan ons daar niet uitgebreid mee bezighouden, want dergelijke discussies lijden tot niets. Feiten, die waar zijn en in de bijbel worden genoemd of beschreven, willen wij als leidraad blijven gebruiken. Ook zelfs als een meerderheid, door wat dan ook, een andere mening of uitleg zou hebben over de Bijbeltekst.

Door ons Bijbellezen en geloven hebben we gezien, dat de Heere Jezus het offer naar de wil van de Vader heeft gebracht op Golgotha. Hij kwam nu niet om koning te worden over het volk Israël. Hij kwam om het offer te brengen voor de zonde van de hele wereld. Johannes de Doper roept in Johannes 1:29: 'Zie het Lam Gods, dat de zonde van de wereld weg neemt.' Dat was het doel van Zijn komst.

Dat Hij geen Koning was naar het idee en voorstelling van het volk van Israël leidde hen er toe om te roepen: 'Weg met Hem'. Dat bordje op het kruis met de tekst: 'Jezus de Koning der Joden' was door de Romeinen gemaakt en aangebracht als een politiek vernederende dreun naar het Joodse volk.

Bovendien, was het nog fout ook, want de naam van het nageslacht van Jacob was niet 'Jood', maar was 'Israël'. Dat Hij Koning was, dat was wel waar, maar niet alleen over de Joden of (over Israël), maar Hij is Koning over de hele schepping. In Mattheüs 28:18 staat: 'Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.' Was die macht nieuw? Nee, die had Hij al, voordat er maar iets was.

Opnieuw gaan we naar het schitterende Spreukenboek hoofdstuk 8:15 -16. In dit gedeelte van het Spreukenboek is de Heere Jezus aan het

woord, die voor de schepping al sprak en toen de naam 'Wijsheid' had. Hij zegt dan: 'Door mij regeren de koningen en verordenen de machthebbers recht. Door mij heersen de vorsten en de edelen, al de rechters der aarde'.

Daarom zegt Hij terecht in Mattheus 28: 'Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.' Daarom was Hij, Die aan het kruis hing de Koning, maar niet alleen over Israël, maar Hij was de Koning en machthebber en eigenaar van alles wat is. Hij was God, die in de mens Jezus toch God was, Die Zichzelf met Zichzelf verzoenende was – volgens 2 Korinthiërs 5:19.

Begint u te zien, mijn lezer, wat voor een wondervolle persoon de Heere Jezus is, en hoe wondervol uw Redder is. Hij was Koning, Hij bleef Koning en dat is Hij nu ook nog steeds. Waar dan? In het alles omvattende Koninkrijk van de hemelen. Is Hij daarin de alleenheerser? Nee, de satan is wel verslagen door het offer, maar nog niet veroordeeld en dus laat hij voortdurend leugens verspreiden op aarde.

Naar welke stem wil je luisteren, wie van de twee, Jezus of satan? Zó is het Koninkrijk van de hemelen, er zijn twee stemmen. Nadat de Heere Jezus als Verlosser Zijn werk heeft gedaan op aarde, is Hij terug gegaan naar Zijn hemels Heiligdom met Zijn offerbloed en Zijn doorboorde lichaam. Nu is de Heere Jezus de enige mens in de hemel, de enige met een verheerlijkt en het doorboorde lichaam na Zijn overwinning op de dood. Door te geloven, dat die verlossing door Hem er ook is voor u, wordt u door de verheerlijkte Geest van de verheerlijkte Heere Jezus een kind van God en ben je een lid van het Koninkrijk van God, maar nog altijd in het alles omvattend rijk der hemelen, totdat...

Nu zijn we op het punt gekomen, waar in het Christendom diverse wegen zijn ontstaan. Zoals al gezegd is, ik ga mij echt niet bezig houden met al die stromingen, theorieën, belijdenissen, inzichten, kerkverbanden met daarin ook weer onderlinge verschillen. Iemand schreef: 'Er zijn in het christendom 136 stromingen en kerken.' Weet u wat ik daar van vind? Het is een complete schande en antireclame.

Als men hierover met elkaar praat, dan wordt dat ook toegegeven en vindt men dat we één horen te zijn. Hoe moet dat één worden dan tot stand worden gebracht? 'Dat kan', zeggen de moderne hervormers in deze eeuw, 'door één te zijn in de verschillen en met de verschillen. Hoe verschillend dan ook, het moet één kerk worden.' Sommigen noemen dat een 'wereldkerk'.

Nog een grote groep wil ik noemen, maar dan ook als laatste, want nogmaals het is een schande. Deze groep roept, dat we terug moeten naar de kerk van het begin. Welke kerk bedoelt u daarmee? Met dat begin? Antwoord: 'Die van de hervorming'. Nou dan komt het volgende probleem

alweer levensgroot opdoemen, want welke hervormer bedoelt u dan? Mijn beste lezer deze voorgaande woorden laten zien, dat het niet mogelijk is om op deze manier de oplossing te vinden voor één kerk. Het zal een eenheidsworst worden met diverse smaken.

Hoe dan wel broeder, wat dan broeder? Ik begin met het grote onderscheid aan te geven tussen een kerk en een gemeente. **Een kerk** is een organisatie met eigen opgestelde regels en bepalingen, die samen een instituut vormen. Om daarvan lid te worden, moet u voldoen en gehoorzaam zijn aan het instituut. De gestelde regels kunnen per plaatselijke kerk heel divers zijn.

Het woord 'kerk' komt in onze Bijbel niet voor. Men kan tot die naam komen door het Griekse woord 'vergadering' vrij te vertalen met het woord: 'kerk'. Dat Griekse woord vinden wij in de Bijbel 14 keer met de aanduiding, dat een groep mensen bijeen was om iets aan te horen of met elkaar iets te beslissen. Het gevormde instituut kan door een keuze en afspraak een christelijk instituut zijn. Het valt dan binnen het Koninkrijk van de hemelen, waarin veel wordt samengevat en waar twee Heersers zijn. God en satan.

De Gemeente: Alle gelovigen in Christus, heidenen en Israëlieten, die door Zijn Geest opnieuw geboren zijn, zijn lid van het Lichaam van Christus, waarvan Hijzelf het Hoofd is. Kolossenzen 1:18: 'Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente.' De naam 'gemeente' komt in het N.T. alleen in het Mattheüsevangelie maar 2 keer voor, en in Handelingen tot het einde van het boek Openbaring 100 keer.

Een lichaam is een organisme en geen organisatie. Een organisme leeft onder het bestuur van het eigen hoofd, waarmee het vast verbonden is. Het hoofd is het enige gezaghebbend deel van het lichaam en dat is Jezus de Christus, Gods Zoon. De Gemeente is al het Koninkrijk Gods op aarde, dat nog deel uitmaakt van het Koninkrijk van de hemelen. Zij zal daar deel van blijven uitmaken, totdat Jezus Christus Zijn Gemeente uit deze wereld komt wegrukken om haar als de bruid te brengen in het Vaderhuis.

In 1 Thessalonicenzen 4:15-18 staat daarover te lezen: 'Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Heere zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Heere tegemoet in de lucht en zo zullen wij altijd met de Heere wezen. Vermaant elkaar dus met deze woorden.'

Dan zijn allen, die van de gemeente van Christus zijn, van deze aarde weg. Alle anderen - degenen die niet geloven - blijven hier en zullen door de Grote Verdrukking moeten gaan.

Uit het voorgaande blijkt, dat er een groot verschil is tussen de twee namen 'kerk' en 'Gemeente'. Toch weten we, dat veel mensen het verschil niet inzien en dus mengen ze die twee tot één en zien het als hetzelfde. Daar komt dan nog bij, dat men Israël en de kerk en de gemeente als één ziet, terwijl Israël aards is en de Gemeente hemels. God sluit o.a. in Genesis 17:8 met Abraham een eeuwig verbond met daar aan verbonden een eeuwige belofte. Dat verbond en de belofte betreft een aardse erfenis. Daar lezen we: 'Ik zal aan u en aan uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän, tot een eeuwig bezit geven'.

Ja, mijn lezer u leest het hopelijk goed: 'het ganse land'. Dat horen we heden totaal anders van de wereldmachten, maar het zal hun eigendom zijn voor eeuwig. Dat het Joodse volk toch nog voor een heel klein gedeelte terugkwam in 1948, bracht de traditionele gedachtegang van de kerken in totale verwarring. De Joden waren weg, ze hadden hun verdiende loon, ze waren moordenaars geworden van de Heere Jezus.

Maar hebt u de lijdensgeschiedenis wel eens goed gelezen. Ja? Dan hebt u toch gelezen, dat het niet de Joden waren, die de Heere hebben gekruisigd, maar dat de Romeinen dat hebben gedaan. De Joden hebben het Lam Gods schuldig verklaard en dat klopt ook, want daartoe was Hij gekomen. Deze beschuldiging was naar Gods plan, en met deze beschuldiging werden ze deel van het offerlam.

De Romeinen (heidenen) - wij dus - hebben Hem gedood en hebben daarom dus ook deel aan het offerlam als schuldigen. U weet het nog wel, toch? Heidenen zijn wij, dus heidenen mondje dicht. 'Wij de kerk zijn in hun plaats gekomen', vonden zij. Die 'zij' zijn de leiders van de kerk, want de gewone mensen konden zelfs niet lezen. Nee het zijn altijd de 'wijzen', die de grootste dwaasheden begaan.

Maar Gods beloften zijn zeker, eeuwig en onveranderlijk. Gods volk Israël was het voorwerp van de satan, en dat volk moest worden vernietigd. Wat doet de Heere dan ook nog, zodat het volk niet meer is te vangen en te vernietigen? Hij verstrooit het volk over de hele aarde en het wacht daar tot de terugroeping, die in 1948 in feite al begonnen is, doordat het land en de staat Israël weer tot leven werd geroepen.

De Gemeente is hemels met een hemelse erfenis. Hierover wordt o.a. over geschreven door Petrus in 1 Petrus 1:3-5: 'Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartig-

heid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.'

In Johannes 14:2-3 lezen we woorden van de Heere Jezus Zelf als Hij zegt: 'In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou Ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u plaats te bereiden; En wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.'

Paulus mag schrijven in Filippenzen 3:20: 'Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten.'

Hier past precies 1 Thessalonicenzen 4:15-18 bij, zoals hier boven geschreven. Hieruit blijkt ook weer heel erg duidelijk, dat de toekomstige plaats van de door Zijn offer gekochte en betaalde mensen in de hemel bij Hem hun plaats hebben.

Zo zien we, dat het verschil in meerdere opzichten groot is en het niet één en hetzelfde is. Israël is een aards volk met toekomst op deze aarde, de Gemeente is een hemels volk met een toekomst in de hemel.

Ik besef, dat hier onze weg zich weg buigt van een veel bewandelde weg door anderen. Die andere weg is begonnen onder het bestuur van een zekere Keizer Constantijn in het jaar 324 na Christus, die het Christelijk geloof binnen zijn bestuursmacht bracht. Niet langer was Christus het hoofd, maar Hij, want dat was zijn drijfveer.

Andere godsdiensten werden verboden onder bestraffingen, waarvan bekend is, dat er door die eerste Christenheid en daarna, vreselijke dingen zijn gedaan. Ieder kind, dat werd geboren moest direct worden gedoopt en werd dan ingeschreven als levende in de staatsboeken. De niet gedoopten leefden niet en waren dus vogelvrij, en werden zelfs gedood. Daar is de kerk ontstaan, die door allerlei veranderingen heen de kerk van nu is.

Als men nu zegt, we moeten met elkaar terug naar de eerste kerk, dan bedoelen ze vaak onwetend terug te keren naar dát begin. De kentenken van dat begin zijn echter nog duidelijk. De vervangingstheologie en de kinderdoop en de vorm van het geheel valt onder de regels van het instituut.

Nu komt het onderscheid. Er zijn christenen, die leven en geloven volgens de leer van de apostelen, zoals we dat samengevat lezen in Handelingen 2:41: 'Zij dan, die Zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven

volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden. Deze 5 pilaren zijn de fundatie van de Christenen, die buiten de Bijbel geen leidraad of gezag hebben. Zij worden ook wel fundamentalisten genoemd. Deze 5 pilaren droegen ook het kleed van de scheiding tussen de voorhof en het Heilige. Het zijn houten pilaren, maar met goud bekleed. Als u hier meer over wilt lezen en leren, zie dan de serie 'De Tabernakel' op de website: www.bijbelenprofetie.com.

Voor Christenen buiten de bekende instituten zijn deze 5 zuilen de grondregels van geloven en leven. Zij prediken bekering van slechte wegen, wedergeboorte, doop door ondergang door het water, en kindschap Gods. In deze volgorde. Deze gelovige worden dan 'Baptisten' genoemd met als beginpunt de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag in Jeruzalem.

Het is niet een instituut, maar het Lichaam van Christus, dat 'Gemeente' wordt genoemd, waar maar één gezaghebbende is en dat is het Hoofd, Christus, de opgestane en verheerlijkte Zelf, Hij alleen. Andere meningen en vormen moeten van de hand worden gewezen. Zo ook de mening, dat de Heere Jezus wel Koning wilde worden over Israël, maar dat het volk dat niet wilde met alle vreselijke gevolgen voor dat volk. Dus door eigen schuld, zoals zij dan zeggen.

Daarna is er een Rijk ontstaan, zo als zij dan zeggen, dat wordt beschouwd als het Rijk van Christus in deze wereld, dat door evangelisatie moet groeien naar het einde van alles in Openbaring 20. Zo zou er dan een kerk zijn ontstaan, die begon bij Adam en eindigt in Openbaring 20 bij het laatste oordeel.

Wat er volgens Gods Woord met het volk Israël gebeurd is, hebben wij zo juist al met elkaar overdacht. Nu gaan we zien, wat hun toekomst is. We gaan u met enkele Bijbelgedeelte aantonen, dat Israël eerst door een Grote Verdrukking zal moeten gaan, om daarna tot ongekende grootheid te worden gebracht, zoals beloofd is aan Abraham.

Toen de Heere Jezus voor het volk Israël kwam als hun Verlosser en Messias, hebben ze Hem afgewezen. Hij kwam om hen te reinigen en te heiligen, maar ze wezen Hem af. Hij kwam om het (hun) oordeel te dragen, maar ze wezen Hem af. Dat heeft tot gevolg, dat de Heere hen op een totaal andere manier zal reinigen en heiligen.

Dit gaat Hij doen zoals beschreven is in het boek Openbaring van Jezus Christus - dit is de juiste benaming van het boek. Wat er indertijd boven is geschreven in onze Bijbel is niet goed. In dit boek openbaart Jezus Christus zich als Degene, Die komt om te oordelen over hen, die geweigerd hebben te geloven in het offer van Jezus Christus, dus voor on-

gehoorzame mensen ,Israëliet en heiden. Het is echt niet zo, zoals sommigen van u willen doen geloven, dat die tijd, zoals genoemd in dat boek er nu reeds is.

Nog nooit eerder hebben zulke vreselijke dingen in deze wereld al plaats gevonden. Ook zeggen sommigen, dat we ni in het Duizendjarige Vrederijk leven, want vinden zij dat 1000 symboliek is. Als u die mening bent toegedaan, mijn lezer, dan stel ik voor om samen met mij naar de dierentuin te gaan. Neem dan ook een kind of een klein kind mee. Als wij daar dan zijn, dan zetten wij het kind over het hek bij de leeuwen in hun kooi. Dan weten we in één keer of we in het Duizendjarige Vrederijk leven of niet.

U zult misschien vragen: 'En de gelovige dan? De Gemeente, bestaande uit opnieuw geboren mensen, zij dan? Dan mogen wij u troosten door weer te wijzen op het voorgaande. De Gemeente is al vóór dat het oordeel over deze wereld zal worden uitgestort, weggenomen, en is al overgebracht naar het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde.

We lezen dat in Colossenzen 1:13: 'Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en ons overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde'. Met elkaar noemen wij dat Koninkrijk de Hemel. De Hemel waar onze overleden dierbaren zijn, die een kind van God waren, gered door de Heere Jezus.

Ziet u dat er staat: 'overgebracht'! Daarin herkennen wij het handelen bij de wegrukking van de Gemeente zoals dat zo duidelijk staat beschreven in 1 Thessalonicenzen 4 bij het geklank van een bazuin. Daar is geen enkele sprake van oordeel in welke vorm dan ook. In Opbaring 3:10 staat: 'Omdat gij het bevel bewaard hebt om mij te blijven verwachten, zal Ik u bewaren vóór de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken, hen die op de aarde wonen'.

Er staat echt vóór, voordat, er staat beslist niet tijdens of zoiets. Bovendien mijn lezer staat er in Johannes 5:24, waar de Heere zelf aan het woord is: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven, en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.'

Het is toch ondenkbaar mijn lezer, dat God die zo'n vreselijke hoge prijs heeft betaald voor uw verlossing, gedaan door liefde, Hij vervolgens die kinderen van Hem in zo'n ondenkbaar oordeel zou brengen, zoals in Openbaring is beschreven! Geloof daarom niemand die u dat wil leren.

Waar is de Gemeente tijdens dat oordeel? In de hemel! Wie zijn er dan op de aarde? Allen, die niet opnieuw geboren zijn, en daarom niet gekocht en betaald zijn door het bloed van Christus, omdat ze dat niet hebben gewild, de Jood en de heiden, allen zonder onderscheid. Er zullen dan

vreselijke dingen gebeuren. Er zullen miljoenen mensen en dieren sterven onder het oordeel wat dan over de zondige mensen en de schepping zal komen. Ze zullen niet weten waar zo moeten blijven. Nergens zijn ze meer veilig voor het oordeel - Lucas 23:30: 'Dan zal men beginnen te zeggen tot de bergen: Val op ons en tot de heuvelen: Bedek ons.'

En dan? O ja, zou u kunnen zeggen, als dat dan voorbij is, komt er de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Nee; die komt er dan nog lang niet. Daar moet dan nog minstens 1000 jaar op gewacht worden.

Hoe is dan de situatie met het oog op de koninkrijken, broeder? Dan is er nog altijd het Koninkrijk van de hemelen, dat kan gewoon niet anders, omdat God de eigenaar is van de hemelen en de aarde, waarover alleen Hij kan beslissen. Het Koninkrijk Gods is echter weg. Die is overgebracht naar het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde vóórdát het oordeel kwam, zoals we hiervoor hebben gelezen.

Zijn dan de oordelen uit het Openbaring niet het definitieve einde broeder? Nee, want nu begint de Heere pas echt met het overblijfsel van het volk Israël. Hij gaat hen verheffen tot ongekende hoogte. Bijna alle profeten hebben daarover geprofeteerd. Het Joodse volk maakte hier een denkfout, toen de Heere in hun midden was. Zij dachten: 'Nu gaat het komen, wat de profeten hebben geschreven.' Terwijl ze in diezelfde profeten hadden kunnen lezen, dat eerst het lijden moest komen van de Verlosser.

In die volgorde is het ook in de profeten geopenbaard. Ik noem u enkele plaatsen: in Jesaja 53 het lijden en in Jesaja 54 de verhoging. In Amos 9:11 staat: 'Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, Ik zal haar scheuren dicht en wat daarvan is ingestort, over-eind zetten; Ik zal haar herbouwen als in de dagen van ouds.' Vers 15: 'Dan zal Ik hen planten in hun grond, en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb, zegt de Here, uw God.'

Wat gaat er dus aan vooraf? Zie Jesaja 11:4b: 'Maar Hij zal de aarde slaan met de roede zijns mond en met de adem zijner lippen de goddelozen doden.' Vers 6: 'Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich neerleggen bij het bokje...' enz. Ziet u de volgorde? Vers 10: 'En het zal te dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isaï zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën en zijn rustplaats zal heerlijk zijn.'

Zijn deze dingen al geschied met het volk Israël in het land Kanaän? Nee. Gaan die dan nog komen? Ja! Eerst nog een Grote Verdrukking en dan zal Hij, Die uit de wortel van Koning David stamt, komen om Verlosser voor Israël te worden, waaraan Zijn koningschap is verbonden door de beloften middels de verbonden. De wet en de verbonden zijn voor Israël.

Romeinen 9:4: 'Immers zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de erediensdienst en de belofte!' Deze zijn niet voor ons heidenen. Er komt een grote heerlijkheid voor het volk. Waar? In Kanaän. Welke stad? In Jeruzalem.

Zacharia profeteert in 12:10b: 'Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen Hem zien die zij door stoken hebben'. En in 14:4: 'Zijn voeten zullen te dien dagen staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de Oostzijde'.

Ezechiël 39:25-29 stelt: 'Daarom, zo zegt de Here Here, nu zal Ik een keer brengen in het lot van Jakob en Mij ontfermen over het gehele huis Israels, en ijveren voor mijn heilige naam. 26 Zij zullen de smaad en al de ontrouw, waarmee zij Mij ontrouw geweest zijn, vergeten, wanneer zij weer in hun land wonen, veilig, zonder dat iemand hen opschrikt. 27 Als Ik hen uit het gebied der volken terugbreng en hen uit de landen van hun vijanden verzamel, dan zal Ik Mij voor het oog der talrijke volken aan hen de Heilige betonen. 28 En zij zullen weten, dat Ik de Here hun God ben, zowel wanneer Ik hen in ballingschap wegvoer onder de volken, als wanneer Ik hen weer in hun eigen land verzamel, zonder dat Ik iemand van hen daarginds achterlaat. 29 En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israels heb uitgestort, luidt het woord van de Here Here.'

Mijn beste lezer, deze teksten uit het O.T. wijzen heen naar wat komen gaat voor het volk en land Israël in de toekomst. Waarop bedoeld wordt, vinden we terug in het N.T. in het boek Openbaring van Jezus Christus door Johannes. In Openbaring 20 gaat in vervulling, wat zoveel profeten hebben geprofeteerd, een rijk op aarde van Vrede 1000 jaar lang. Dan zal de Heere Jezus Koning zijn en regeren uit Jeruzalem over heel de aarde.

Nu zou u kunnen concluderen: dan is dat het Koninkrijk van Christus. Ja, maar toch ook niet, want die naam komt in de Bijbel niet voor. Het is wel een rijk van ongekende vrede, maar niet alle mensen zijn God gehoorzaam. Dus dat betekent, dat het nog altijd het Koninkrijk der hemelen is, met daarin toch weer een Koninkrijk van God, omdat er mensen zullen zijn die geloven in hun Koning Jezus.

Aan het einde van deze duizend jaar komt er een eindoordeel over de ongelovige mensen en zij worden dan samen met de grote leugenaar en zijn mede-engelen geworpen in de eeuwige vuurpoel met een onvergankelijk leven, waar ze niet kunnen verbranden.

Daarna volgt de ondergang van deze aarde met de hemel, let op het enkelvoud, en komt er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, en daarop

woont gerechtigheid. Dat is wat wij nu hier het Koninkrijk Gods noemen in volmaakte vorm. Dan zijn we weer bij het einde van Genesis 2 en wat o.a. ook staat in 1 Korinthiërs 15:28b: 'Opdat God zij alles in allen.'

Snapt u mijn lezer, dan is er geen sprake meer van het Koninkrijk der hemelen, maar enkel en alleen volmaakt het Koninkrijk Gods. Dan zal op die nieuwe aarde het ontelbare nageslacht van Abraham leven en in de hemelen zal de Gemeente, het Lichaam van Christus, zijn. De aarde wordt gezuiverd door vuur. In 2 Petrus 3:7 lezen we: 'Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen.' De ongelovigen en hun leider worden ook door eeuwig vuur gestraft en in de afgrond 'gesmeten', zo staat het er eigenlijk.

De nieuwe aarde zal dan bewoond worden door het nageslacht van Zijn vriend Abraham. De hemel zal gezuiverd zijn door de veroordeling van al de opstandige engelen met hun leider, en zal dan gevuld worden met de heerlijkheid van de gelovigen, die deel waren van het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde. Weet u nog, dat in Spreuken 8 de Heere Jezus al voor de schepping zich vermaakte met de mensen, en ze waren er nog niet.

Ik vraag nog even uw aandacht: De schepping komt tot stand in 5 dagen, dan op de 6^e. dag formeert de Vader de mens uit het stof van de aarde. De zondeval gebeurd. En dan! De Zoon gaat de zonde wegnemen van de mensen, die in Zijn offer geloven. Als loon voor dat werk zullen allen, die leven hebben ontvangen door dat offer voor eeuwig bij Hem mogen zijn in Zijn heerlijkheid in de gezuiverde hemel.

Dat was Zijn 'bevel' in Johannes 17:24: 'Vader, Ik wil dat die bij Mij zijn, Die Gij mij gegeven hebt!' Waarom? 'Opdat zij mijn heerlijkheid zien.' In de drie jaar, dat de Heere Jezus bezig is Zich aan het volk Israël te openbaren, heeft Hij één keer de woorden gezegd die wij zojuist schreven: 'Vader **Ik wil**'. Daarom schreef ik met grote voorzichtigheid 'bevel'.

Aan het einde van onze overdenking over de Koninkrijken, die in de Bijbel worden genoemd, komen we tot de volgende slotconclusie: Genesis 2: God was alles en in allen. Het Koninkrijk Gods op aarde. Genesis 3: Het Koninkrijk van de hemelen. Het rijk van de duisternis en het Godsrijk vervat in dit éne begrip. Daar zijn in: Gods Kinderen, gelovigen in tientallen soorten en vormen, schijn gelovigen, ongelovigen, en vult u verder maar in.

Dan komt er op de Pinksterdag in Jeruzalem een grote verdeling tussen de mensen. De gelovige Joden blijven enerzijds gelovige Joden. De genen, die in Jezus Christus geloven, ontvangen op die dag de Heilige Geest van hun verheerlijkte Verlosser en laten zich dopen in het water en

worden dan Het lichaam van Christus, Gemeente, genoemd. Deze wordt van en uit deze aarde weggehaald vóór dat de Grote Verdrukking begint. Het instituut kerk, de 'kerk' genoemd, is ontstaan door het machtige Romeinse rijk en zijn Keizer Constantijn in +/- 324 n Chr. De kerken zijn alle gestoeld op dat Roomse Rijk en zal op deze aarde blijven en door de Grote Verdrukking heengaan naar de laatste dag met het laatste oordeel – Openbaring 20.

Hierover hebben we eerder uitgebreid geschreven. Openbaring 21: 'God is alles en in allen.' 1 Korinthiërs 15:28b: 'Opdat God zij alles in allen.' Met deze verzen wordt de huidige tijd afgesloten en een nieuwe tijd aangekondigd. Het koninkrijk Gods zal er dan weer zijn in ongekende glorie heerlijkheid en volmaaktheid.

Veel mensen in kerken en gemeenten hebben vragen. Het gaat dan over de wonderen en tekenen, zalvingen, verschijningen en stemmen. Wat hoort wel in de gemeente en wat niet. Daar is al zoveel over geschreven en dat zal nog wel meer worden gedaan.

In onze overdenking is dit niet aan de orde gekomen. Zij vallen buiten ons doel. Uw schrijver is van mening, dat al die vragen zijn ontstaan door de vervangingstheologie, die het O.T. en het N.T. als één ziet. De tekenen en wonderen enz. zijn Oudtestamentisch.

Uw Dick Mourik